

[Handelsministeren.]

mig færdig med nogle ganske korte Bemærkninger.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spørger mig, hvorledes Bankerne saa paa Burmeister & Wain's Henvendelse. Jeg tror, det i Rigsdagstidende vil kunne ses, at jeg *har* svaret derpaa, men jeg skal gerne svare igen; jeg skal paa ny gøre Rede for Henvendelsen fra Burmeister & Wain og min Stilling til denne Henvendelse.

Burmeister & Wain's Direktør henvendte sig, som jeg har sagt, mundtligt til mig paa et Tidspunkt i 1932. Om det var ved Midsommer eller senere, kan jeg ikke huske, men det var formentlig omtrent ved Midsommer, jeg vil dog snarere tro, at det var efter Midsommer, at Hr. Overgaard henvendte sig i Handelsministeriet i et andet Ærinde, i hvert Fald tilsyneladende, men han sluttede sin Henvendelse med en Udvikling af, hvorledes Burmeister & Wain's Forhold var i Henseende til Eksportmuligheder, og han fortalte saa, at man havde i Sinde at gaa ind i nye Produktioner, hvad jeg syntes var meget fornuftigt, saafremt disse nye Produktioner virkelig kunde komme til at betyde noget for Burmeister & Wain; men for at man kunde gøre dette, maatte Selskabet have nye Midler; man var ikke i Stand til, sagde Hr. Overgaard, alene med de Midler, der var til Selskabets Raadighed, at gaa ind i disse nye Produktioner, og derfor vilde han spørge, om der var Mulighed for, at man af Handelsministeriet med de Penge, der stod til Ministeriets Raadighed, kunde blive sat i Stand til at begynde paa de nye Produktioner, og han nævnte de tre Ting, som ogsaa er nævnt her; han nævnte Plovskær, som i og for sig er en meget ringe Ting i Forhold til den Virksomhed, et Firma som Burmeister & Wain driver, han nævnte støbte Rør, og han nævnte Automobildele.

Jeg svarede ikke andet dertil, end hvad jeg fornuftigvis maa svare Folk, der kommer og beder om Laan i Handelsministeriet: at det maa man naturligvis se paa, det maa man tage under Overvejelse. Man kan jo ikke uden videre bevilge Laan, alle Forhold maa jo tages i Betragtning og Indstilling gøres af de Faktorer, som er stillet til en Ministers Raadighed ved en saadan Lejlighed, og desuden var det givet, at jeg ifølge Loven ogsaa maatte høre de Repræsentationer, som enten var nedsat direkte i Henhold til Loven, hvis det skulde være Laan, eller, hvis det skulde være

Kredit, maatte jeg høre den Organisation eller de Organisationer, som der kom i Betragtning. Selvfølgelig kunde jeg altsaa ikke give noget endeligt Svar; det var udelukket; jeg maatte nødvendigvis give et henholdende Svar.

Men det, jeg gjorde umiddelbart efter, var saa, at jeg henvendte mig til Bankerne, som havde givet en Blankokredit paa 9 Mill. Kr. til Burmeister & Wain, med Meddelelse om, at Burmeister & Wain havde henvendt sig i Handelsministeriet for at faa Laan. Det syntes jeg jeg var forpligtet til at gøre; det maatte jeg gøre for min egen Underretnings Skyld, og det maatte jeg, da der var Tale om saa store Beløb, ogsaa føle mig forpligtet til overfor Bankerne, idet Bankerne allerede var engageret med Burmeister & Wain og i første Linie var kaldet til at give Burmeister & Wain de Kreditter, som var nødvendige for, at Burmeister & Wain kunde fortsætte sit Arbejde, ogsaa sit Udvidelsesarbejde. Bankerne lod mig tilflyde en Meddelelse om, at de ikke havde i Sinde at lade Burmeister & Wain faa nye Kreditter; de vilde lade Burmeister & Wain trække op til den fulde Højde af Kreditten paa de 9 Mill. Kr., men derudover vilde Bankerne ikke give Kredit. Det var jo heller ikke nogen ringe Kredit, der her var givet, navnlig naar man tager Hensyn til alle de Engagementer, Burmeister & Wain var inde i baade paa den ene og den anden Maade, ogsaa de store Partialobligationslaan, som Burmeister & Wain havde optaget i Tidens Løb, dels her i Landet, dels i Amerika.

Det var altsaa fuldt ud korrekt, det maa jeg bestemt hævde, og jeg vilde bære mig ad akkurat paa samme Maade i en hvilken som helst anden Situation af tilsvarende Art. Jeg var nødsaget til, hvis jeg skulde handle forsvarligt, at være henholdende, og jeg kunde fornuftigvis heller ikke bevilge nogen Kredit eller give noget Tilsagn, før der forelaa en formelig Henvendelse, saaledes som Henvendelsen om de 3 Mill. Kr. maatte blive. Først, som jeg har sagt, den 4. November kommer Burmeister & Wain med sin Ansøgning om Kreditten, først den 4. November, og den 8. November sendtes denne Ansøgning i Henhold til Lovens Bestemmelser til Erklæring i Industriraadet. Den 17. November svarer Industriraadet, og dette Svar skal selvfølgelig ogsaa i sin Helhed blive tilstillet Udvalget; nu har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller jo i nogen Maade gjort Tinget bekendt med Svaret; det behøver heller ikke at være nogen Hemmelighed. Den 17. November